

Folketingets Boligudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

www.ism.dk

Dato: 18. januar 2010

GKJ / J.nr.2009-1835

Under henvisning til Folketingets Boligudvalgs brev af 11. december 2009 følger hermed Indenrigs- og Socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 89 (BOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Thomas Jensen (S).

Spørgsmål nr. 89:

” Er ministeren enig med Programbestyrelsen i, at det er ét mål at skabe radikale forandringer, hvor man tænker på indsatser, der omskaber de udsatte områder til hele bydele med et varieret byliv, som rummer erhverv, uddannelse, kultur og et bredt udbud af boligformer?”

Svar:

Der findes ikke én enkel løsning på, hvordan man skaber en positiv udvikling i et udsat boligområde. Det afhænger helt af de lokale forhold. Derfor er jeg helt enig med Programbestyrelsen i, at det er kommunerne og boligorganisationerne, der skal stå i spidsen for lokalt tilpassede indsatser. Regeringen har, ikke mindst gennem styringsreformen, sikret rammerne for en stærk lokal indsats, der kan skabe positive forandringer, jf. svar på spørgsmål 87 og 88.

Nogle af de konkrete værktøjer, regeringen har indført de senere år, som kan bidrage til at skabe ”radikale” forandringer i et boligområde, er:

- Forbedrede muligheder for at udleje til erhverv i udsatte boligområder,
- at der kan etableres tagboliger som private udlejningsboliger, ejerboliger eller andelsboliger på toppen af alment byggeri,
- at der er åbnet for, at man kan rive almene boliger ned i udsatte områder,

- at der er mulighed for, at almene boliger i udsatte områder kan sælges til ejerlejligheder enten til eksisterende lejere eller udefrakommende købere,
- at der er afsat en investeringsramme på 2,4 mia. kr. om året til renoivering af almene boliger.

Regeringen har altså sørget for, at der er en række værktøjer til rådighed, der kan bidrage til at skabe et varieret byliv og et bredt udbud af boliger. Men hvilke værktøjer, der konkret skal tages i brug i det enkelte udsatte boligområde, beror på en lokal vurdering.

Karen Ellemann

/ Mikael Lynnerup Kristensen